

7 SKARPE SPØRGSMÅL TIL FORMANDS- KANDIDATERNE

Mads Lausten (23)

Opvokset i nærheden af Egernførde

Børnehave og Skolegang rundt i Sydslesvig
i Risby, Egernførde, Slesvig og Flensborg

Studerende på Syddansk Universitet i Sønderborg

Bopæl i Flensborg

Udvalgsmedlem i diverse Unge og Kultur udvalg i SdU

Fodboldtræner for et U14 Drengehold &
rådgivende medlem i HKUFs bestyrelse

www.SdU.de

  @sdusydslesvig | #fritidmedindhold

Sydslesvigs danske Ungdomsforeninger

1. Hvorfor vil du gerne være formand for SdU og hvad vil du opnå i din formandsperiode?

Formandskabet i SdU er en fornem og utrolig vigtig opgave at varetage. Jeg vil gerne være formand for SdU, fordi jeg mener at jeg formår at holde overblikket over alle de bolde, SdU jonglerer med. Desuden vil jeg være med til at forandre debatkulturen i Sydslesvig, hvor vi har en klar tendens til at føre debatter, som ikke er gribelig og relevant, for eksempelvis idrætsforeningen, som har nogle unge, der vil spille badminton, men mangler en træner. Det er mit mål at komme væk fra de debatter på en meta-plan, som beskæftiger nogle få og vi skal komme derhen, hvor vi fører mere folkelige debatter, der hjælper så mange som muligt.

Frivilligheden i Sydslesvig har lidt under Corona og vi må anerkende, at det bliver den største udfordring og opgave at genopbygge og nytænke en struktur, som gør det så attraktivt som muligt at blive frivillig igen – uanset om det er som fodboldtræner, som spejder, som forældrerrepræsentant i samarbejdsrådet eller som medlem i et unge- og kulturudvalg.

Jeg vil love, at jeg lægger mit hjerteblod ind i den opgave og at jeg er klar på at tage kampen om en øget frivillighed og et bedre fungerende mindretal.

2. Hvilke områder indenfor SdU interesserer dig mest?

Det, der udgør SdU, er selvfølgelig blandingen af det professionelle område og det frivillige. I de sidste år har jeg været mest aktiv på det frivillige område både i foreningslivet og i udvalgsarbejdet. Mit interessefelt spænder vidt og det er også min opgave som styrelsesmedlem, at være interesseret i både det frivillige og det professionelle område.

Jeg er ildsjæl for det frivillige og vil heller ikke lægge skjul på, at det er det, jeg brænder mest for. Desuden brænder jeg for mange overordnede politiske emner i Sydslesvig (herunder primært strukturdebatten) og det er derfor, jeg repræsenterer SdU med stor glæde i blandt andet det Sydslesvigske Samråd.

3. Hvornår startede du med at være aktiv i SdU, og hvad fik dig til at engagere dig frivilligt?

Mit SdU-liv startede i 1. klasse, hvor jeg begyndte med at gå i Egernførde Fritidshjem og spille fodbold i Egernførde UF. Allerede som ung teenager begyndte jeg med at være hjælpetræner til forskellige fodboldhold. Dette var helt fundamental, fordi jeg for første gang mærkede, hvor fedt og vigtigt det er, at være frivillig. Dette gav lyst til mere og jeg fandt hurtigt ud af, at SdU byder på et hav af muligheder for at være aktiv.

4. Hvad har du lavet indenfor mindretallet/SdU?

Arbejdet i mindretallet og især i SdU fylder en hel del af mit liv. Særligt aktivt har jeg altid været i mindretallets fodboldverden. Her har jeg været spiller primært i Egernførde UF og også i DGF for et stykke tid. Derudover er jeg del af SdUs fodbolddommer-klub i nu snart 10 år og har repræsenteret Egernførde UF i fodboldudvalget i 5 år. Idag repræsenterer jeg Harreslev Kobbermølle Ungdomsforening i fodboldudvalget. Siden 2013 er jeg del af forskellige unge- og kulturudvalg i SdU. Ud over det varetager jeg en stor del af SdUs internationale og nordiske repræsentation sammen med mange andre seje unge frivillige fra både Nordisk Udvalg og Internationalt Udvalg. Herudover elsker jeg arbejdet som fodboldtræner af et drengehold i Harreslev Kobbermølle Ungdomsforening, hvor vi udelukkende deltager i de danske fodboldrækker nord for grænsen. Dette er utrolig vigtigt for mig, fordi det gavner alle parter, især drengene, som har kontakt til Danmark på ugentlig basis og lærer, at bruge det danske sprog i fritiden både til træningen og kampene.

Som man måske kan læse sig til, så bruger jeg rigtig meget tid på SdU og basisarbejdet i foreningerne og udvalgene. Jeg har været styrelsesmedlem i sammenlagt 4 år, så her byder jeg også på meget erfaring. Efter min studentereksamen har jeg brugt 2 år på at være pædagogmedhjælper i forskellige børne- og ungdomshuse. Som tidligere ansat i forskellige institutioner ved jeg så også, hvor vigtigt det er at vi fortsat tilbyder de bedste rammer indenfor børne- og ungdomshusene, således at vi sikrer det bedst mulige pædagogiske arbejde og dermed forbundne positive oplevelser for vores børn og unge.

Hvis ikke vi lige snakker om SdU, så har jeg været en aktiv del af Elevambassadørerne og del af elevrådet på Jes Kruse-Skolen og Duborg Skolen. På europæisk plan har jeg talt mindretalletenes sag til forskellige arrangementer som European Youth Event i det Europæiske Parlament i Strasbourg og i European Youth Foundation.

5. Hvad er SdU's og mindretallets største udfordring(er)?

Den allerstørste udfordring vi har i Sydslesvig, er uden tvivl frivilligheden. Nærmest hver eneste forening kan mærke, især i pandemitiderne, at deres medlemmer melder sig ud og foreningslivet bliver mindre aktivt dag for dag. Frivilligheden er mindretallets hjerteslag, så hvis ikke vi kommer i gang med at udarbejde nye strategier til rekruttering af frivillige, så står det dårligt for mindretallet. Jeg fornemmer, at det ikke er et SdU internt problem, men at det er noget, hele samfundet er konfronteret med. Her gælder det også, at samarbejdet er vejen frem – vi skal til at bekæmpe årsagen af problemet og ikke symptomerne – og det skal ske i fællesskab.

6. Hvordan ser du SdU's forhold til de andre mindretalsorganisationer?

Et forhold mellem organisationer er stærkt afhængig af samarbejdet i mindretallet. SdUs samarbejde med blandt andet SSF og Skoleforeningen fungerer fint på de fleste områder, men jeg savner en fælles overordnet vision for mindretallet i mange sammenhæng. Den vil jeg rigtig gerne arbejde på i fællesskab med mindretalsorganisationerne. Det kræver et kollektivt politisk mod til nytænkning for at kunne forandre noget.

7. Hvor ser du det danske mindretal om 10 år?

Det kommer an på, hvordan vi angriber de aktuelle debatter og problemstillinger vi har i dag.

De diskussioner vi kører i mindretallet, er ældre end jeg er og jeg fylder 24 i maj – det tyder på, at vi kører i ring uden at finde på bæredygtige løsninger for mindretallets fremtid. Man vil aldrig finde en løsning, hvor alle er tilfredse. Det må dog være vores opgave netop at finde disse løsninger – ikke kun for vores, men også de næste generationers skyld. Mindretallet er under konstant forandring, hvilket også betyder, at der ikke findes en bestemt formel man skal eller kan følge.

Selvfølgelig skal man skelne mellem drøm og realitet, men jeg vil ikke holde tilbage, at jeg ønsker mig en anden mere effektivt og meningsfuldt struktur for mindretallet, som tilgodeser og tackler de udfordringer vi har i dag og kommer til at have i fremtiden.